

[Glønborg]

yderligere, men kun give tilslutning til det fremførte.

Jørgen Tved (FK):

Det er egentlig en køn gang spanking, ordføreren for forslagsstillerne her kommer ud for, og jeg synes faktisk, at den socialdemokratiske ordfører på det nærmeste optrådte helt umenneskeligt, da han sagde, at det er noget forfærdeligt roderi, der står i disse forslag. Jeg synes ikke, at ordføreren for forslagsstillerne skal lades helt i stikken, når han kommer ud i hård søgang og hårdt vejr, og jeg vil derfor sige, at jeg synes, der ligger nogle fornuftige tanker i disse forslag.

Jeg er derimod ikke meget enig med ministeren, når han siger, at der vil ske en udbygning af Bedriftssundhedstjenesten i det omfang, »som vi finder fornødent«, for jeg er bange for, at det vil betyde, at udbygningen kommer til at ske i et tempo, der nærmest kan sammenlignes med snæglens, og det er i hvert tilfælde ikke det tempo, vi mener tingene skal udvikles i.

Vi er som sagt meget positive over for de intentioner – sådan har jeg lært at det hedder – der ligger i forslagene, og derfor kan vi tilsige dem støtte, forstået på den måde, at vi mener, Bedriftssundhedstjenesten skal udvikles.

Når det er sagt, vil jeg dog komme en lille smule malurt i bægeret. Jeg har ikke tilstrækkelig overblik til at vide, om de ressourcer og praktiske muligheder, som er til stede, betinger, at det lige netop er på disse områder, udbygningen først og fremmest skal ske, men det kan udvalgsarbejdet måske afsløre. Jeg synes dog nok, at den statistik, der er anført, giver anledning til nogle overvejelser i retning af, at forslagsstillerne måske ikke har ramt helt så forkert, som andre af ordførerne har givet udtryk for.

Som sagt mener vi, at lidt mere tempo på udbygningen af Bedriftssundhedstjenesten ville være godt også inden for de områder, der her er tale om.

Tommy Dinesen (SF):

Lad mig indlede med at sige tak til ordførerne. Selv om det måske ikke var lige opløftende alt det, jeg fik at vide, var det i hvert fald en god debat om et område, som på mange måder er trængt, som det bl.a. blev fremført af hr. Hans Jørgen Holm og fru Annette Just. Vi fremsætter ikke forslaget for, som det blev sagt, at give

landbruget det sidste spark eller sådan noget. Der er jo også noget, der hedder skovbrug, og noget, der hedder gartneri, og hvis man ikke havde diskuteret dette emne her for lang tid siden, tror jeg ikke, man var kommet så langt f.eks. med hensyn til sprøjtemidler.

Selv om ordførerne ikke var alt for venlige over for forslagene, var de trods alt saglige, for selvfølgelig kan der argumenteres imod nogle af de ting, vi her foreslår. Men i forslagene står der, at det, der er behov for, er, at der sker noget på det grønne område, og det tror jeg ærligt talt ikke der er nogen der vil benægte. Arbejdstilsynet har svært ved at komme derud, fordi det drejer sig om mange små virksomheder og ofte er det enkeltmandsvirksomheder.

Spørgsmålet om bekæmpelsesmidler har jeg været inde på; der er en lav anmeldelsesgrad, og da de mange dødsfald, der har været, er omtalt i bemærkningerne, skal jeg ikke komme nærmere ind på det.

Jeg vil herefter gå over til at kommentere de forskellige ordføreres indlæg og starte med arbejdsministeren, der ligesom jeg glædede sig over det, der var sket med hensyn til BST. Jeg tror det kun var Socialdemokratiet, der ikke var med i den beretning, der blev afgivet om BST; ellers var hele Folketinget med.

Der er sket noget; det har jeg også offentligt takket arbejdsministeren for, og det står jeg selvfølgelig ved. Men vi mener, at landbrugsområdet eller det grønne område burde have været med. Ministeren brugte i den forbindelse udtrykket »når tidens fylde kommer«, og det kunne selvfølgelig godt betyde, at ministeren er klar over problemet, og mener, at det er landbrugets tur, når vi har fået de andre brancher tilsluttet. Det er rigtigt, at der er ikke mange andre end landbruget selv til at betale for det, men det kan ikke være rigtigt, at man skal finde sig i, at f.eks. traktorer ikke er ordentligt sikrede, fordi det koster penge. Det er ikke rart at kunne læse i dagspressen om børn eller unge mennesker, der kommer til skade med traktorer, der ikke er sikrede. Der må man lade være med at sætte økonomien over alt. Jeg forstår godt hensynet til det økonomiske, men der er altså grænser.

Vi har før her i salen behandlet arbejdsministerens digre værk »Vækst og arbejdsmiljø«, og selv om jeg ikke var helt enig med arbejdsministeren dengang, kunne vi alle være enige med